

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg konstaterer svaret fra hr. Kristian Thulesen Dahl og tager det til efterretning. Det var interessant at høre, at uanset om hr. Kristian Thulesen Dahl kan blive klogere eller ej, så er facit stadig væk givet: at han stemmer nej til Schengenaftalen.

Så vil jeg godt lige sige til både hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen – nu taler jeg meget om den høring og om at inddrage offentligheden i, hvad der foregår ved Schengenaftalen – at det, der bliver sagt fra denne talerstol, er fuldstændig offentligt. Hvert ord og hver sætning, vi siger, når ud både på skrift og i mikrofon rundt omkring i landet. Der er intet hemmeligt. Det, der foregår her fra Folketingets talerstol, er fuldt offentligt. Hvad ønsker man mere?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er simpelt hen for nemt. Nu har fru Elisabeth Arnold over for to ordførere her fra talerstolen udbedt sig konkret svar på, om de vil kunne ændre holdning som følge af oplysninger, der kommer frem på en høring om Schengenaftalen.

Nu har jeg så tilladt mig én gang at spørge fru Elisabeth Arnold, om fru Elisabeth Arnold kunne forestille sig, at der kommer ting frem på høringen, som kunne få fru Elisabeth Arnold til at skifte holdning og stemme nej til aftalen. Det synes jeg stadig væk er interessant.

Og jeg synes, det er fantastisk, at den radikale ordfører vil stille så konkret et spørgsmål til andre ordførere uden at ville svare på det selv.

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er jo ikke mig, der har bedt om den høring. Hr. Kristian Thulesen Dahl har ligget på sine grædende knæ og bedt Europaudvalget om at skaffe sig den høring, for han ville så gerne blive klogere. Og så spørger jeg mig selv: Hvorfor ville han blive klogere? For at han stadig væk kan blive ved med at stemme nej? Ja, det er åbenbart det, der er problemet.

Otto Steenholdt (V):

Redegørelsens afsnit om Færøerne og Grønland maner ikke mine bekymringer i jorden. Bare det at læse de to hovedelementer i Schengensamarbejdet skaber for mig tvivl for de nordatlantiske øer.

Den frie personlige bevægelighed, hvorefter der ikke må føres politimæssig kontrol med personer, der passerer grænser mellem EU-medlemslande og ikke-EU-medlemslande, giver uden tvivl Grønlands politimester tryghed, idet han ikke behøver at anmode justitsministeren om mere personale eller flere penge på grund af større kontrolarbejde.

Bare det første hovedelement vækker uro hos den grønlandske befolkning. Vi har allerede i disse år erfaringer med udlændinge, som prøver på at komme til Grønland uden opholdstilladelse. Takket været kontrollen sendes de hver gang tilbage til Danmark. Den kommende aftale kræver uden tvivl mere kontrol ved Grønlands indfaldsveje udefra, det vil sige fra det nordamerikanske kontinent og Europa.

Det andet hovedelement, styrkelsen af indsatsen mod international kriminalitet og illegal indvandring, kræver efter vores mening mere kontrol. Regeringen må også have den opfattelse, at verden og Europa er blevet mindre også for de kriminelle. Vores bange anelser om fri personlig bevægelighed kan forstås i lyset af, at vi i Grønland kun er få mennesker i et stort land i forhold til de mange mennesker i de forholdsvis små lande i Europa.

Der er ingen tvivl om, at der kommer økonomiske konsekvenser i det grønlandske politivæsen. Derfor må justitsministeren regne med, at en del af de penge, som skal etableres af Schengen-informationsystemet, de 25-30 mio. kr., også må tilfalde Grønlands politimyndighed. Øget indsats kan ikke være gratis.

Jeg undrer mig over, hvorfor Grønland ikke kan få en samarbejdsaftale på samme måde som de to ikke-EU-lande, som befinder sig i Nordatlanten, Norge og Island. Grønland vil kun kunne stå stærkere, hvis vi står sammen med Island og Norge.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg sendte den 19. november til Folketinget den skriftlige redegørelse vedrørende Schengensamarbejdet. Det oplyses i redegørelsen, at det er hensigten, at aftalen om de nordiske landes deltagelse i Schengensamarbejdet skal undertegnes den 19. december på et møde i Luxembourg, formentlig i byen Schengen.

Debatten her i dag viser mig, at der er bred tilslutning til, at regeringen kan undertegne aftalen. Dermed er vejen banet for, at vi kan opfylde den fælles målsætning, som de fem nordiske landes statsministre opstillede på et møde